

inchoat
ad p[ro]p[ri]etate[m] v[er]itatis *Alas p[ro]fiter*
gradus
 dignam putat ciuitas quam seruet sibi. Plus itaq[ue] hac via proficiscitur. Crudelitas
 minime humanum malum est: indignumq[ue] tam mihi animo. Ferina ista rabies est:
 sanguine gaudere ac vulneribus: et abiecto homine in siluestre animal transire.

Lucius in maximo
Alexandria: p[ro]p[ri]etate[m]
sed in Lysimachia
quod amissit: p[ro]p[ri]etate[m]
manente[m] v[er]itatis ab
omnibus: hanc p[ro]p[ri]etate[m]
h[ab]ere: mod[er]at[er]
que ostendit. De
h[ab]ere in voluptate
quod p[ro]p[ri]etate[m]

Uid[et] em[en]d[um] interest oro te Alexander: Leoni Lysimachū obijcias: an ipse
laceres dētibus tuis: tuū os est: tua illa feritas. O q[uo]d cuperes tibi potius
ungues esse: tibi rictū illū edēdoq[ue] hoīm. capace[m]. Nō exigimus a te vt manus ista: ext
erit familiarīū: certissima vlli salutar[is] sit. Ut iste animus ferox: insatiabile gentiū malū
citra sanguinē cedēq[ue] satiet[ur]. Elemētia inuocatus ad occidendū amicū: carnifex inter
boies eligit. Hoc ē quare vel maxima abomināda sit seuitia: q[uo]d excedit fines. primū
ita cōquirat: ingenīū aduocat: instrumēta excogit

Randbemerkungen II